

Petur Mohr Dam, Grillbarrin hjá Símun og tey lágløntu

Bjarni Hammer
valevni fyrí Javnaðarflokkin

Hvat er Suðuroyggjend kend fyrí ídag? Kanska mest av Grillbarrin hjá Símun. Grillbarrin er mega fanstastisk og hon er so stuttlig at tað sigst at fleiri fólk í Havn hava flent eftir henni!

Okur Suðuroyingar eru stuttligir og alt gott um eblamorli og hálvtrýss kúllingar, lívið skal livast og tað er gott at flenna, “nok um tað”! sum ogara Jack Petersen segði á sinni.

Tað hava altíð verið Suðringar sum skara burturúr og sum hava gjørt seg galdandi og ment Føroyar á nógvum økjum líka frá politikki til svimjing.

Eg fari at nevna Petur Mohr Dam. Landsfaðirin og stovnarin av Javnaðarflokkinum. Ungi skúlalærarin sum tordi og sum við sínum visionum og kærleika til verkamannin vann hesari stætt rættindir og legði støði undir okkara vælferðarsamfelag.

Okur skriva 2015, men ikki er komið á mál enn við Klassakampinum! tað hevur neyvan verið so stórus klassamunur í Føroyum sum ídag. Okkara nútímans proletarar eru lágløntir pedagogar, heimahjálpir, sjúkra-systrar og verkafólk yvirhøvur. Øll hesi fólk sum dag út og dag inn halda Føroyar koyrandi. Hvussu leingi fara hesi fólk at finna seg í hesum og nær slita tey haftið og siga “okur tíma ikki meira”. Mamma mín var sjúkrasystur so je veit hvat eg tosi um.

Hevði Petur Mohr Dam livað ídag hevði hann harmað hesi fólk og teirra lönarkor. Latum okkum fáa lív aftur í Javnaðarandan úr Suðuroynni og skapa fólkahæimið Føroyar har hugtakið “frælsi, javnrættur og samhaldsfesti” aftur gevur meining.

Intet landsholdshåndbold uden talenttræning og omvendt!

Flemming Oliver Jensen
Håndbold- og talentudvikler HSF

Det kom jo ikke helt bag på mig, at økonomien ikke var i den bedste stand i HSF.

Derfor havde jeg jo med mine krav også, mere eller mindre, indstillet mig på, at det godt kunne være, at jeg ikke kunne fortsætte i min nuværende funktion i HSF, også selv om jeg havde fået nogle henstillinger om at fortsætte frem til generalforsamlingen, hvilket jeg så gjorde!

Jeg kan forstå, at man har besluttet at fortsætte med landsholdsarbejdet. Fint, men det efterlader nogle helt klare problemer, som jeg vil kommentere på!

- Den færøske turnering, både på senior- og ungdomsplan udvikler ikke landsholdsspillere! Alle turneringsrækker er simpelthen ikke udviklende nok. Både spilkvaliteten og jævnbyrdigheden er af en kvalitet, der ikke udvikler. Både det taktiske og tekniske niveau er ikke i nærheden af at give spillerne de udfordringer der skal til!
- Flere klubber arbejder ikke godt nok med den fysiske træning.
- Håndbold er ikke en helårssport på Færøerne. Det går ud over fysikken og den tekniske kapacitet. Jeg oplever, at der simpelthen er spillere, som ikke rører en håndbold i længere perioder eller for få gange om ugen. Specielt sommeren er et stort problem.
- Jeg er vidende om, at der simpelthen er klubber på højeste niveau,

som ganske enkelt ikke træner styrketræning. Utroligt, men med til at understrege problemstillingen.

- Træningsindhold i klubberne er for meget baseret på kollektivt indhold, fremfor for at træne spillerne individuelt!

Visioner og mål

Da jeg begyndte heroppe satte vi forskellige initiativer i gang.

- Vi startede talenttræningen, som skulle tilbydes fra U 12 af begge køn og opefter!
- Vi begyndte på national styrketræningstilbud, som skulle foregå rundt på Færøerne!
- En målmandsskole skulle være det næste og meget vigtige projekt!
- Vi påbegyndte landsholdsaktiviteter på U 14 og opefter.

Alt dette skulle hænge sammen!

Hvorfor?

Vi var nød til at skabe nogle træningsmiljøer, som skulle gøre spillerne dedikerede til at fortsætte med at spille håndbold, selvom de på et eller andet skulle foretage et valg mellem håndbold eller en anden idrætsgren. Dette ud fra tesen om, at skal man blive god til at spille håndbold og ikke bare allround, må man foretage en prioritering om, hvad man ville med sin sport!

Talenttræningen er et forum, hvor vi både udfordrer og skaber nysgerrighed mentalt, samt viser dem nogle andre redskaber af individuelt karakter, som er nødvendige for at kunne begå sig på et højere niveau.

Vi har hele tiden lagt op til spillerne, at for at blive landsholdsspillere skal

man erhverve sig disse kvaliteter.

Med andre ord, en god landsholdsspiller har været igennem en god skoling ved talenttræningen og forhåbentlig også i klubberne.

Derfor ingen landsholdshåndbold uden talenttræning og omvendt heller ingen talenttræning uden landsholdshåndbold. Vi ville hele tiden bevidstgøre spillerne om at den mulighed lå lige for enden af tunnelen!

En anden ting er at trænerne heroppe er ved at blive bedre og mere udviklingsorienterede, og det er godt, men hold da op hvor har der været få ungdomstrænere fra klubberne ude og overvære talenttræningerne!

Jeg håber, at folkene i HSF er klar over, at det ene ikke kan fungere uden det andet!

Kampus kann ikki bíða

Heðin Mortensen
borgarstjóri

Mikudagin kundi Fróðskaparsetur Føroya hátíðarhalda fimmti ára stovningardagin. Hetta var gylt høvi at seta fokus á tann alstóra týðning, sum Fróðskaparsetrið hevur fyrí føroyska samfelagið, men eisini á tær avbjóðingar, sum í dag forða Fróðskaparsetrinum í at mennast til veruligt altjóða universitet.

Í hesum sambandi vísti m.a. rektarin á brennandi ynskið um eitt kampus – at Fróðskaparsetrið við øllum sínum útbúgvingarlaga og granskingarlaga virkseimið verður savnað á einum stað, har til ber at skapa eitt gevandi lestrarumhvørvið

og eitt fakligt kraftsentur.

Hetta ynskið er ikki nakað nýtt. Tá Fróðskaparsetrið hátíðarhelt 25 ára stovningardagin, lat Tórshavnar býráð Fróðskaparsetrinum sum gávu eitt stórt grundstykki omanfyri Marknagilsvegin. Har var pláss til eitt kampus, og har var eisini pláss til at vaksa undir liðini á stóra miðnámsskúladeplinum niðanfyri Marknagilsvegin.

Øll hesi árin hevur hugurin hjá landsins myndugleikum at gera iløgur í hóskaði karmar til hægri útbúgving og gransking tíverri verið lítil. So lítil, at Fróðskaparsetrið í dag heldur til ymsa staðni í býnum og í mongum førum ótíðarhóskaði hølum.

Fyri høvuðsstaðin hevur Fróðskaparsetrið altíð havt serligt pláss. Tórshavn er lestrarbýur, og á sama hátt sum Fróðskaparsetrið

hevur høvuðsstaðurin eitt brennandi ynski um at styrkja lestrarumhvørvið og at menna eitt altjóða universitetsumhvørvi sum partur av teirri atráttarmegi, sum føroyska samfelagnum tørvar bæði til at tryggja fólkavøkstur og skapa búskaparvøkstur.

Tá lógin um Fróðskaparsetur Føroya seinast var fyrí á lógtingi, var eitt av krøvunum, at stovnurin ítøkiliga kom at liggja saman á einum og sama stað og harvið eina samvirkan av virkseimi stovnsins.

Kanska glottar eru fyrí framman um eitt veruligt kampus. Síðstu tíðina hava Fróðskaparsetrið, Mentamálaráðið og kommunan umrøtt móguleikan fyrí kampus á Debesartrøð og á Frælsinum. Hetta er eisini freistandi staðseting, tað liggur mitt í býnum, og móguleikar at vaksa oman móti Vestaru bryggju og niðan

móti sjúkrahúsøkinum eru góðir.

Tað var tí eisini gleðiligt, at Bjørn Kalsø, landsstýrismaðurin í mentamála, í røðu til Fróðskaparsetrið kunngjórði, at tað nú verður farið ítøkiligt undir at savna virkseimið hjá Fróðskaparsetrinum á Frælsinum.

Eg síggi í Norðlýsinum eitt tilboð frá lokalum lógtinsmanni um, at vinnan í Klaksvík saman við kommununi har kann byggja eitt Fróðskaparsetur í Klaksvík. Jú, jú, stórlátin orð at tøla veljarar í Klaksvík við í einum valári, men tó við ongum innihaldið yvirhøvur.

Tað veit Bjørn Kalsø. Veruleikin er, at kampus í Havn kann ikki bíða, og tað veit Bjørn Kalsø eisini. Tað manglar bert ein veruligur politiskur vilji frá landsins síðu at seta føguru orðini í verk og gera neyðugu iløgurnar. Lat ikki 25 ár ganga aftrat.